

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Volilno gibanje.

Moreča politična letargija zadnjih let je začela izginjati. Dan novih volitev sicer še ni razpisan, ali začelo se je že tisto valovanje v javnosti, ki napoveduje živahno volilno borbo.

Pri nas je tega še najmanj zapaziti, ker je pri nas masa naroda politično neizšolana, ker je žal v političnem oziru silno zaostala in se pravzaprav nič ne zanima za javno življenje. Škodo od tega ima samo narodno-napredna stranka, zakaj politično neizšolani in nevzgojeni ljudje capljajo topo po svojimi duhovniki in volijo slepo po njih ukazih.

Volilno gibanje je otvoril, če se smemo tako izraziti, ljubljanski škof Jeglič s svojim postnim pastirskim listom, v katerem popisuje z logiko stare tercijske nevarnosti, ki prete katoliški veri od znanosti, od napredka in od svobode zlasti pa od naprednega časopisa in obeta, da nastanejo tudi v Avstriji take razmere, kakor so na Francoskem, ako bi ne bili izvoljeni klerikalni poslanci. Škof roti in zaklinja volilce, naj pristopijo klerikalnim društvom, naj naroče klerikalne časopise in naj se zavedajo, da so za svoje glasovanje odgovorni „pred Bogom, večnim sodnikom, in pred celim svetom.“

Škofovo pastirsko pismo je sicer ubožno po vsebini in kaže škofovo omejenost v vsi nagoti, ali znamenje časa je, s kako silo se bodo klerikalci vrgli v volilni boj. Sedanje škofovo pastirsko pismo je le predigra temu boju, zakaj da izda škof še posebno pastirsko pismo za volitve, to se samo ob sebi razume. Škof bo tudi v novem boju korakal na čelu klerikalcev. Volilni boj bo boj cerkve proti svobodnemu narodu.

Pripravljeni moramo biti na ljut boj. Klerikalizem je največje sleparstvo na svetu in živi od varanja ljudstva. Šest let so klerikalni poslanci sedeli v državnem zboru in v teh šestih letih so dosegli eno samo stvar: zvišanje duhovskih

plač. Šli so v državni zbor, da skrbijo za ljudstvo, skrbeli so pa le za duhovsko bisago. Varali so vso javnost in zlasti so varali svoje volilce.

Tudi zdaj se pripravljajo, da bi z lažmi in z zvijačami, z obrekovanji in natolcevanji preslepili lahkoverno, politično zaostalo maso, ki nima v pogledu dejanske razmere in nima samostojne sodbe. S takimi sredstvi so zmagovali doslej in upajo, da bodo zmagali tudi pri bodočih volitvah.

Paralizirali klerikalno delovanje je sedaj prva naloga vseh naprednjakov. To se more zgoditi le z organizacijskim delom in s političnim podukom. Čim manj je hrupa, toliko bolje je. Razburjati duhove že mesece pred volitvijo, je popolnoma napačno, zakaj ljudje se kmalu utrudijo in postanejo apatični prav tedaj, ko bi bilo treba, da stopijo z dejanji na dan.

Napačno pa bi tudi bilo odlašati vse na zadnje dni. Vsaka vojna se mora pripraviti. To je sedaj naloga, ki čaka nas vseh, ki želimo zmage napredne in narodne misli.

Deželni zbori ne dobe splošne in enake volilne pravice.

Dunaj, 11. februarja. Cesar se je izrazil napram raznim politikom, ki jih je sprejemal zadnje dni v avdienci, da se splošna, enaka in direktna volilna pravica ne sme raztegniti na deželne zборе.

Bodoče državnozbornske volitve.

Dunaj, 11. februarja. Proti kandidaturi ministrskega predsednika na Dunaju je nastopilo vodstvo radikalne stranke. Sklenilo se je, da stranka obišče polnoštevilno vsak šod, ki ga priredi baron Beck ter zahteva od njega, da obrazloži svoje stališče napram reformi katoliškega zakona in glede drž. ljudsko-šolskega zakona.

Brno, 11. februarja. Včeraj so imeli veleposestniki pod predsedstvom barona Gudenusa shod, na katerem so se izrekli za združenje vseh veleposestnikov brez razlike stanu in narodnosti v novem državnem zboru. Priporočala pa se je tudi spojitve z ostalimi agrarci.

Grof Ferd. Trautmannsdorf je odstopil od svoje kandidature.

Iz Srbije.

Belgrad, 11. februarja. Mladi radikalec Nešić je zahteval v skupščini pojasnila, ali je res, da hoče vlada predlagati zvišanje apanaže prestolonasledniku. Interpelant je resno svaril pred tako namero sedaj, ko mora dežela itak hudo trpeti pod bremenom carinske vojne s sosednjo državo. Opozarjal je, da je rumunski kralj v takih okoliščinah sam predlagal, naj se mu zniža civilna lista.

Vrhovno vojaško sodišče je potrdilo sodbo prve instance v takozvani kragujevski aferi, vsled katere je bilo 35 častnikov in podčastnikov obsojenih od 1 do 20 let ječe.

Reforme v Macedoniji.

Carigrad, 11. februarja. Ker je patrijarhat izjavil, da se noče ozirati na tuje posredovanje ter ničesar ne dovoliti, da se Kucovlahi obrnejo direktno na patrijarhat, je tuška vlada valijem v Macedoniji naročila, naj pozovejo vseh 72 kucovlaških občin, da podpišejo prošnje za ureditev cerkvenih zadev ter pošljejo prošnje vladi v Carigrad, ki jih izroči patrijarhatu.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 11. februarja. Gospodni Terentijeva in Klimova, ki sta bili soudeleženi pri napadu na Stolypinovo vilo, sta bili obsojeni na smrt, a vrhovni vojaški poveljnik ju je pomilostil v dosmrtno ječo.

Moskva, 11. februarja. Deset oboroženih je napadlo blagajnika državnega monopola. Vzeli se mu 51.000 rubljev. Na begu so izgubili vrečo s 5000 rublji.

Varšava, 11. februarja. V Kurlandiji je bilo pri volitvah volilnih

mož za državno dumo izvoljenih 14 Nemcev, 24 Lehov, 4 Lidje in 3 Rusi.

Petrograd, 11. februarja. Dosedaj je izvoljenih 4532 volilnih mož za volitve v državno dumo. Med izvoljenimi je 1161 monarhistov, 719 zmernih, 1825 pristašev leve, 319 narodnjakov in 512 takih, ki se dosedaj še niso pridružili nobeni stranki.

Otvoritev nemškega drž. zbora.

Berolin, 11. februarja. Centrum se je odpovedal predsedništvu v novem državnem zboru, in sicer zato, ker hoče vlada nadaljevati boj proti centru. Za predsednika bo izvoljen konzervativec, za prvega podpredsednika član centra, za drugega pa liberalce.

Vojna v Ameriki.

London, 11. februarja. Položaj Centralni Ameriki je zelo napet. Državi Honduras in Nikaragua sta nepričakovano odklonili izrek mirovnih razsodišč, vsled česar je vojna neizogibna.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. februarja.

— **Nova konfiskacijska doba** se je začela z včerajšnjim dnem. Po večletnem premoru je bil naš list snoči zaplenjen, in sicer zaradi uvodnega članka, v katerem smo govorili o zadnji razsodbi najvišjega sodišča glede rabe slovenščine pri sodiščih na Koroškem, o podpredsedniku najvišjega sodišča Ruberju in o njegovem sinčku. Ta konfiskacija svedoči, da se je začela nova persekucija našega lista, vračajo se stari časi, ki jih imamo še dobro v spominu, časi, ko so bili konfiskacijski organi skoro vsakdanji gostje v uredništvu. Nam pa to ne vzame poguma. Kakor nekdanj vzlic neštevilnim konfiskacijam nismo uklonili tilnika, tako ga tudi sedaj ne bomo. Zavedamo se dolžnosti, ki jo ima

„Slovenski Narod“, dolžnosti, braniti brezobzirno in neustrašno vse pravice in koristi slovenskega naroda, in izpolnjevali bomo to dolžnost s staro zvestobo toliko bolj, ker vidimo, da na primer „Slovenec“ nima ne ene besede za krivico, ki se je zgodila slovenskemu narodu na Koroškem, kakor sploh nima ne časa ne prostora za narodne in politične pravice Slovencev.

— **Shod klerikalnih zaupnikov** bo dne 28. februarja v hotelu „Union“ s svojimi vabili na ta shod (s pol litra vina vred bo veljal 2-40 K) nadlegujejo klerikalci celo najodločnejše napredne gostilničarje. Proketo slabo mora iti klerikalcem, če se že vsiljujejo najzanesljivejšim naprednjakom. Spored shodu v „Unionu“ je: 1. volilni oklic, poroča dr. Šusteršič; 2. kandidature, poroča dr. Krek; 3. slučajnosti. Vodstvo volitev ima v rokah dr. Krek. Shod zapnikov bo pravi shod klerikalnih backov. Šusteršič in Krek bodeta komandirala, drugi pa bodo kimali.

— **Škof straši pri sodišču.** Te dni se je pojavil škof Anton Bonaventura opetovano na sodišču. Ljudje so ga začudeno gledali in se spraševali, če morda škofa kdo toži radi razžaljenja časti ali pa ima morda tožbo s kakšnim trgovcem z lesom. Ljudje so ugibali, a niso mogli uganiti pravega. Škof sicer ni imel na vratu nobene tožbe, pač pa se je plazil okrog sodišča — radi svojega dobrega prijatelja Smovca, ki je bil nedavno tega obsojen radi obrekovanja župnika Berceta na štirite-denski zapor. Znano je, da je hotel župnika Berceta prisiliti, da bi podpisal vlogo za pomiloščenje očka Smovca. Berce se ni hotel brezpogojno vdati, marveč je stavil pogoj, da podpiše dotično vlogo samo, ako se škof zaveže, da bo deloval na to, da bo istočasno s Smovcem pomiloščen tudi radisorške afere obsojeni Luštrek. Škof je moral, ako je hotel rešiti svojega ljubljence Smovca, vgrizniti v to kisljabolko. In sedaj se prevzvišeni plazi okrog sodišča radi pomiloščenja očeta

LISTEK.

V pustni noči...

Spisal Josip Korban.

(Konec.)

Pred njima na mizi se je penilo vino v visokih kozarcih in mlada zaljubljenca sta trkala in pila na svoje zdravje in srečo, pila sta na veselo prihodnost, ki se je v duhu že razgrinjala pred njima... Takrat je imel denar, marsikaj bi se dalo ž njim napraviti. Kupila bi si lahko hišo, posestvo in živela bi potem srečno, veselo in zadovoljno, kakor dva goloba... Da, tako je mislil takrat on, bedak, ki tedaj še ni poznal ženskega sreča!

Prišel je od nekod mlad operni pevec, Zijalski so mu rekli. Glas njegov je bil precej šibek, obnašanje afektirano. Toda bil je zal, zelo zal! Kadar bi pel, je stopil v ospredje in metal goreče poglede po žensstvu... Ves nežni spol je bil zaljubljen v mladega pevca. Amalija je trdila, da

tako krasnega liričnega tenorja niti na Dunaju ni slišala; k vsaki operni predstavi je je moral peljati Ivan, kateremu pa mladi tenorist prav čisto nič ni ugajal. Njegov glas se mu je zdel skrhan, neprijeten, posebno v višini in sam ni vedel pravzaprav, zakaj — sovražil je Zijalskega... Na neki veselici se seznani operni pevec z Amalijo. Njena lepota je očividno prevzela mladega moža, zakaj ves večer se je sukal okoli nje in ji dvoril tako, da so nekateri že stikali glave in se Sršenu nekako škodoželjno smejali v obraz. Temu je pa ljubosumnost razjedala srce. Kri mu je silila v glavo, žile na senceh so se napele, dihal je težko in stiskal na skrivnem pesti...

Ko se je vračal z Amalijo proti domu, je bil tih, niti besedice ni spregovoril ž njo in tudi ona je molčala. Videti je bila nekako otožna iz zamisljena...

Za prihodnji dan sta se bila zme-nila, da napravita izlet na Posavje.

Ivan dobi zjutraj pismo od nje, da je nekaj bolna in da torej ne more iti ven na mrzli zrak... Bil je ta-

krat še dobra duša, verjel ji je... Popoldne gre sam na sprehod...

Počasnih korakov je stopal proti Rožniku in željno srkal vase čisti zduh, napojen s prijetnimi dišavami, ki nam jih more dati le smrekov gozd...

„Amalija, srček moj, kaj ti je?“

Da, da, ravno tako ji je rekel — lump pritepeni... Še zdaj mu zvane te besede po ušesih, nikdar jih ne bo pozabil.

„Srček moj, kaj ti je?“

Kako je bila blede v lice in kako je hitro odtegnila svojo nežno ročico Zijalskemu!

In vendar je odšla s pevcem v širni svet in ostal je Ivan sam s prebudenim srcem in zastrupljenim življenjem, brez žarka upanja na boljšo bodočnost...

„Hej, natakari, prinesite vina, dobrega, močnega vina!“

Kozarec za kozarcem je vlival vase... Na shujšano lice je stopila rdečica in roka, ki je držala posodo, se mu je začela trepetati...

Hrup v dvorani vedno bolj in

bolj narašča; neko divje veselje se je polastilo vseh navzočih...

„Tako, sedaj sem pa vsega sit, vsega — vsega... Pojdem... daleč, daleč... Že vidim tisto pot... Tam ni parfimiranega zraka in buče godbe tudi ne... Mirno, vse mirno je tam, tako mirno...“

Razprostrl je roke pred se, dolgi sesušeni prsti trepetajo, oči se mu svetijo.

V sobo stopi nekaj napol pijanih lahkoživcev.

„Poslušajte me, ljudje, če vas smem tako imenovati!... Ali veste, kaj je življenje?... Pa kako boste vedeli, vi zaslepljeni!... Vrnite se, dragi moji, vrnite... Še je čas... drugače se zgodi z vami, kakor s to-le steklenico.“

Pograbil je prazno buteljko in jo treščil za vrata.

„Ne zamerite, gospod, vam se pa možgani mehčajo. Ali nimate nič cementa, da bi ga šnofali?“

„Tine, vprašaj gospoda, če ve, kaj je delirium tremens?“ — — —

* * *

Gruča ljudi stoji v mestnem parku...

„Oh, sveta pomagalka, mrtev človek!“

„Ustrelil se je... Ali ne vidite, da ima revolver v roki?“

„Pa kako je našeljen! Kdo je neki?“

Mimo pride mladenič visoke rasti. Molče stopi k mrlju in mu pogleda v blede obraz.

„A, tako si sklenil svoje življenje?“

„Kdo je to? Ali ga poznate?“ vpraša prileten gospod.

„Da, poznam ga,“ de prišlec s poudarkom in se ozre po množici. „To je Ivan Sršen, privatni uradnik. Brez idealov, kakor izgubljena ovčica sam sebi prepuščen, je hodil po življenja opolzkih potih, dokler ni končno zagazil v blato, kjer je obtičal.“

V mrzlo zimsko jutro zazvonijo ta hip mestni zvonovi, z mogočnim glasom naznanjajoč pepelnico sredo, dan, ko je treba ponižno ukloniti svojo glavo in jo potresti s pepelom...

Smovca — seveda s težkim srcem, ker mora obenem prositi tudi za svojo žrtve — Ivana Luštreka, ki mu je preje tako zelo privoščil najtemnejšo ječo. Oj težka pot, oj tožna pot! Kaj ne gospod Anton Bonaventura?

— **Zakaj se je povrnil grof Ernest Kolonić v katoliško cerkev?** No, bilo je v tistih blaženih časih Ferdinanda II., ko je še Bog ljudi čudovito klical nazaj v katoliško cerkev. Gospod grof so bili v svoji protestantski prešernosti dali zabarikadirati in za vrati zazidati vhod v neko romarsko cerkev. Prišla pa je procesija romarjev. Fantek, ki je pred njo nosil razvito zastavo, je narahlo potrkal z njo — in zabarikadirana in zazidana vrata so se mahoma odprla na stečaj in vsi so šli neovirano v slovesnem sprevodu v cerkev. Ta čudež je pretresel grofa (sc. na možganih) in povrnil se je v katoliško cerkev. Zgodil se je ta „zgodovinski“ dogodek, ki ga opisuje v snodnem „Slovenca“ P. Klement Grampovčan, v l. 1621. G. Grampovčan so najbrže čisto pošten človek, kajti pod svojo predpustno so postavili svoj podpis. Ampak za 20. stoletje imajo vseeno le malo preveč zabarikadirana in zazidana možganska vrata. Zato ne bi prav nič škodilo, če bi tudi k njim prišel fantek z zastavo in bi z njo malo potrkal po njihovem častiljivem čelu, da bi padlo tisto zidovje izpred njihovih možganov in bi se povrnil med normalno misleče ljudi. Tudi možganska normalnost je katoliška — to se pravi vseobčna in kdor divergira od nje, je možgansko katoliški heretik. Amen.

— **Porta uršulinskega samostana v Ljubljani** je poglavito zbirališče terciark vseh obrekljivih vrst. Babnice znašajo sem vse neumne govorice iz celega mesta in opravljajo najpoštenejše ljudi na vse načine. Nikomur ne prizanesajo, posebno pa obrirajo ljubljanske dame. To opravljanje je bil vzrok, da smo se začeli zanimati za početje na porti uršulinskega samostana in izvedeli smo res prav mične stvari. Tiste, ki prisegajo na angelsko čistost uršulinskih devic, utegne zanimati, da hodi na porto vsak dan več fantov. Vmes so prav čedni mladi fantje in ti imajo na porti svoje „špase“, da je kaj... Najintresantnejše je seveda razmerje med uršulinkami in duhovniki. Katehetu in spiritualu Stroj ne zaupajo nune čisto nič. Same nune pripovedujejo, da morajo Stroj vedno nadzorovati. Še celo med vro, ko poučuje krščanski nauk v šoli, mora dotična nuna vsled ukaza prednice ostati v šolski sobi in vse, kar se ji zdi sumljivo, sporočiti prednici. Ni še dolgo, kar je Stroj govoril šolaricam o fantih, hoteč jih svariti. Nune nadzorice so zaradi tega Stroj ošteale kar so mogle. Neka nuna se je pobahala, da je Stroj več kot 20krat prijel za besedo in ga že sedemkrat zatočila skofu. Tudi se na porti izve, da so

se nune skrajno naveličale svojega spovednika Bulovca. Zdaj upajo, da dobi kononikat in se tega silno vsele. Zakaj neki? Ali je preoster, ali premalo ljubezniv, ali kaj? Za danes naj še nekaj omenimo. V notranji šoli je sedaj cela kramarija. Neka dobra „nunica“ prodaja svetinjice in podobice, ki jih je poslala neka mažarska firma, in uboge gojenke jih morajo kupovati in nositi na širokih trakovih. Če se kak trgovec ali obrtnik količjak pregreši zoper obrtni red, ga pritisnejo, da je joj. Ali za veselo nunice v uršulinskem samostanu ne velja nobena postava? Mislimo, da je tega smodnika za danes dovolj; prihodnjič pa kaj o tem, kako nunice svoje gojenke vzgajajo.

— **Iz davčne službe.** Postajevodja titularni stražmešter 12. orožniškega poveljstva g. Ivan Štupar je imenovan za davčnega pristava v XI. čin. razredu.

— **Pravico javnosti** je dobila komunalna realka v Idriji in sicer od 1. do 6. razreda za šolsko leto 1906/07.

— **Šolska vest.** Provizorična učiteljica gđ. Justina Modic je premeščena iz Št. Vida nad Cirknico kot suplentinja v Veliko Ubelsko pri Razdrtem, ker je ondodni učitelj g. J. Božič zaradi bolezni dobil dopust do konca leta.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** V petek (par) se uprizori prvič na slovenskem odru znamenita Kienzlova opera „Evangeljnik“, ki je stalno na repertoarju vseh večjih gledališč. — Dramsko osobe pripravljajo moderno francosko dramo „V stiski“ (La rafale), v nemškem prevodu znano pod imenom „Baccarat“, spisal H. Bernstein.

— **Računski pregledniki „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“** se vlnjudo vabijo, da pridejo v četrtek, 14. t. m. ob šestih zvečer v uredništvo „Slovenskega Naroda“, da pregledajo društvene račune.

— **Odborova seja „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“** bo v petek, 15. t. m. ob šestih zvečer v uredništvo „Slovenskega Naroda“. Gospodje odborniki se vlnjudo prosijo, da se te seje zanesljivo vdeležijo.

— **Občni zbor „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“** bo, kakor smo že javili, v soboto, dne 16. t. m. ob osmih zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ v Ljubljani s temle dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika; 2. poročila a) tajnika; b) blagajnika; c) računskih pregledovalcev; 3. volitev a) predsednika; b) odbora; c) računskih pregledovalcev; d) razsodišča; 4. raznoterosti. — Društveniki se vlnjudo prosijo, da se tega občnega zbora v čim največjem številu udeležijo.

— **Občni zbor „Muzejskega društva“.** V prostorih „Matice Slovenske“ se je vršil snoči letošnji občni zbor „Muzejskega društva za Kranjsko“. Pozdravivši zborovalce je podelil predsednik, deželni šolski nadzornik Levce besedo društvu tajniku, ki je poročal o društvenem delovanju v preteklem letu. Kakor prejšnja leta je izdajalo društvo tudi lani „Izvestja“, a za nemške društvene „Mitteilungen“; urednik prvim

je dekan Koblar, slednjim pa profesor Komotar. Društveniki se sedaj 197 ter rasen tega 26 naročnikov na društvene publikacije. Muzejsko društvo je v zvezi s 121 literarnimi društvi, ki mu v zameno pošiljajo svoje publikacije. Te se po štatutnih odstopajo knjižnici kranjskega deželne muzeja. V preteklem letu so umrli štirje člani, stočni prošt dr. Kulavio, bankir Luckmann, dež. svetnik Pfeifer in stolni dekan Zamejic. V znak sožalja so se zborovalci vzdignili s sedežev. Preteklo leto je društvu pristopilo 37 novih članov. Tajnik je izražal upanje, da si bo društvo tudi v tekočem letu pridobilo novih prijateljev, ker vrši lepo nalogo raziskavanja domače zgodovine. Blagajnik profesor M. Pajk je naznanil, da je imelo društvo preteklo leto 3078 K 15 vin. dohodkov in 4410 K 59 vin. stroškov, torej 1332 K 44 vin. primanjkljaja. Nastal je ta zlasti zato, ker je izostala deželna subvencija. Obe te poročili sta se odobrili in se dal odboru absolutorij. Nato so se vršile nadomestne volitve in je bil izvoljen v odbor profesor dr. Josip Gruden, železniški oficijal Fran Podkrajšek pa za računskega revizorja. Na predlog muzejskega kustosa dr. Valterja Šmida sta se profesor Franc Kos v Gorici in dvorni svetnik profesor Luschin pl. Eben greut v Gradcu soglasno izvolila za častna člana društva zaradi njih zasluga za raziskavanje domače zgodovine. Predsednik je naznanil nato, da je stopilo društvo v ožji stik z „Zgodovinskim društvom za Spodnji Stajer“, vendar pogajanja v tem oziru še niso dokončana. Ko se je odbor naročilo, naj študira vprašanje o združitvi obeh publikacij in stavi svoječasno konkretne predloge, je predsednik zaključil zborovanje.

— **Sedemdesetletnica** bo v četrtek dne 14. t. m. praznoval ljubljanski meščan, veletrežec in hišni posestnik gospod Vaso Petričič, eden najodličnejših narodnih trgovcev, ki ima tudi za ljubljansko mesto velike zasluge. Gosp. Petričiča sicer ni tekla zibel na slovenskih tleh, ali kot pravi Slovan se je z vso ljubeznijo oklenil naroda slovenskega, se čutil njegovega sina in vedno v vsakem slučaju to tudi z dejanji pokazal, prepričan, da bo Slovanstvo le tedaj dosegel svoje vzvišene cilje, če stori vsak posameznik svojo narodno dolžnost. Gosp. Petričič si je s svojo trgovsko izvedenostjo in neumorno delavnostjo pridobil odlično pozicijo v slovenski trgovini in popolno zaupanje ter obče spoštovanje občinstva, ki mu je opetovano naložilo težko breme javnih časti. Gospod Petričič je bil svetnik trgovske in obrtne zbornice od l. 1868 do 1874, v katerem letu so se Nemci polastili te zbornice, in od l. 1881 do 1900. Izvoljen je bil l. 1889 tudi prezidentom trgovske in obrtne zbornice, a se je po devetih mesecih tej časti odpovedal. V mestni zastop ljubljanski je prišel g. Petričič l. 1875, l. 1884 je bil izvoljen za podžupana, katero odlično mesto je zavzemal do l. 1892, vsled hude bolezni pa je l. 1896 izstopil iz mestnega zastopa. Tako v trgovski in obrtni zbornici kakor v mestnem zastopu je bil gosp. Petričič vedno eden najdelavnejših članov in si je v obeh korporacijah pridobil velikih zaslug. Enajst let, od l. 1893 do leta 1904. je bil g. Petričič predsednik mestne hranilnice. Ta težki posel je opravljal vsa ta leta z največjo požrtvovalnostjo in si je pridobil za procvit mestne hranilnice

neška republika ugodila Vaši želji. Mi moramo zdaj vse opustiti, kar bi dalo Turkom povod za vojno proti nam. Izpolnim Vam vsako željo drage volje, ali kar bi znalo beneški republiki količjak škodovati, tega na noben način ne storim.

Dasi je ta izjava uničila zadnja upanja vojvode Dall Ferro, je starcu vender imponirala domovinska ljubezen vojnega ministra Zena. Vse je ta mož bil pripravljen storiti za svojo domovino, vse je žrtvoval njenim interesom. Vojvoda je obšlo spoznanje, da le taki možje kakor Zeno so v stanu dokazati velike uspehe. To spoznanje je dalo vojvodu vsaj nekoliko notranjega miru in obudilo je v njem zopet nekoliko stare njegove enerģije. Odkar se je bil kralj piratov polastil njegovih sinov, je strah za usodo teh otrok in vojvodinje Asunte zlomil vso vojvodovo notranjo moč. Zdaj je Zeno provzročil nekaj preobrat in vojvoda je zadobil vsaj toliko svoje volje, da je bil zopet v stanu mirno premišljati, kaj naj stori.

Poslovil se je hladno od vojnega ministra.

— Sprejmite mojo zahvalo za Vaš obisk, je dejal vojvoda pri slo-

nevenljivih zaslug. L. 1898. je bil g. Petričič za svoje javne zasluge odlikovan z viteškim križcem reda Franjojevega. Svojo sedemdesetletnico bo g. Petričič praznoval v najožjem krogu — edini, jako nadarjeni sin mu je umrl l. 1891, ostala mu je pa hči, gospa dr. Suerjeva — a prepričan je lahko, da se v duhu z njim raduje vse občinstvo in mu od srca želi: Na mnoga leta!

— **Otroški ples.** V mali dvorani „Narodnega doma“ se je vršil snoči otroški ples pod pokroviteljstvom gospe Roze pl. dr. Bleiweisove. Ples se je odlikoval po srčkanih plesalkah in plesalcih, ki so opravljeni v prekrasne obleke fino proizvajali vse plesne točke in kazali povsod izborni izvežbanost brez vsake prisiljenosti. Na sporedu je bil ples metuljčkov, Albanežov, beseda, menuet in rokoko, La gitana ter pantomina „Pariške modistinj“. Ples La gitana se je moral ponoviti, pantomima pa je vzbujala mnogo srčne smehe vsled svoje zabavnosti. Vsaki točki sporeda je sledil mogočen aplavz obilih povablencev, ki se niso mogli načuditi izvrstnemu proizvajanju mladih ljudi. Po plesu so se plesalci in plesalke okrepčali v zanje pripravljenem bufetu — darilo narodnih dam svojim ljubljencem — ki je bil nadvse eleganten in okusen. Pa tudi za odrasle je bil pripravljen bogat buffet, istotako darilo narodnih dam. Nato se je razvil eleganten ples odraslih, vnetih plesalcev in ljubkih plesalk. Kakor pri otroškem, tako je tudi pri tem plesu sodeloval „Ljubljanski sekstet na lok“. S tem plesom so se zaključile letošnje otroške plesne vaje in lepo uspeli otroški ples je dokaz, da je plesni učitelj gosp. Morterra v polni meri izvršil svojo dolžnost pri pouku svojih presrečnih učencev in učenk.

— **Plesnega venčka trgovskih sotrudnikov** se je udeležil med drugimi tudi veletrežec g. Vaso Petričič, čigar ime je večeraj po neljubi pomoti izostalo.

— **Kranjsko društvo za varstvo lova.** Iz lovskih krogov dobili smo naslednji dopis: V zadnjem času je več gospodov prijavilo svoj pristop k velekoristnemu društvu za varstvo lova, ki pa od nikoder ne dobijo pojasnila, kdo je sedaj blagajnik in kje je vplačevati prispevke. Odbor naj bi se reorganiziral in po časopisih vse potrebno objavil. V društvu, ki zastopa tako važne koristi, bi ne smela nastopiti nikaka stagnacija.

— **Pozor, slovenski lovci!** Za lov v občini Dragomelj bo dne 21. t. m. pri okrajnem glavarstvu v Kamniku javna dražba ob polu 10. uri dopoldne. Opozarjamo slovenske lovce, da se udeležijo te dražbe in poskrbe, da pride lov v dragomeljski občini v slovenske roke, ker je prav želeli, ker je ta lov lep. Divjačine je vedno dovolj in se nahaja v njem tudi mnogo srn. Za ljubljanske lovce je kaj pripraven, ker ni daleč od Ljubljane, kdor se pa hoče peljati z vlakom do Domžal, ga pa ima potem že kar pred nosom. Tudi je lovišče jako obširno. Dolej je imel ta lov v roki Nemec, kateremu bi ga okrajno glavarstvo kaj rado tudi zanaprej prepuščalo. Ponavljamo še enkrat gori izrečeno željo, da pride lov v roke slovenskim lovcom in to tembolj, ker se vedno bogato izplača.

— **Telovadno društvo „Sokol“ v Krškem.** II. redni občni zbor bo v nedeljo, dne 24. svečana ob 2. uri, pri nesklepnosti ob 3. uri popoldne v dvorani g. K. Schenerja v Krškem.

vesu. Priznam, da so nagibi Vašemu postopanju plemeniti. Vam se gre za korist Vaše domovine, meni za korist mojega rodu. Pota beneške politike in moja pota se bodo odslej večkrat križala, a moje osebno spoštovanje do Vas Vam ostane v vsakem slučaju.

Minister Zeno se je hladno priklonil, zavedajoč se, da je vreden laskavih besed starega vojvoda.

— Predno grem, je rekel Zeno, dovolite mi, da Vam nekaj svetujem. Oni dan, ko je veliki svet odklonil Vašo željo zastran vojne proti piratom, ste na velikih stopnicah dožve palače izrekli silne grožnje proti beneški republiki. Ravno zdaj ste zopet nekaj takega namignili, rekši, da bodete križali pota beneške republike. Moja dolžnost je, da tega ne prezrem. Pojmim Vaša čuvstva, ali korist republike zahteva, da o tem obvestim svet deseterice. Svetujem Vam torej, odpotujte čim prej, zakaj naša državna inkvizicija je brezobzirna.

— Jaz odpotujem že jutri zjutraj, je ravnodušno odgovoril vojvoda in potem sta se moža ločila, dobro vedoč, da sta kraj vsega osebnega spoštovanja drug drugemu neizprosna nasprotnika.

— **Z Bleda se nam piše:** Znat' se mora, tako si misli naš klerikalni dopisnik v „Slovenca“ št. 30, ki bi prav zelo rad videl, če bi bilo le mogoče, škodovati naši posojilnici. Stvar je bila taka-le: G. tajnik Repe je pomotoma znani osebi izplačal tisoč kron preveč; pri zaključku blagajničnega dnevnika pa je že vido pomoto, med tem časom pa je ista znana oseba brez opomina prinesla preveč izplačani znesek nazaj. Gosp. tajnik Repe je sam pripravljen eventualne take pomote poravnati, ker je sam odgovoren zanje. Pri njegovem obilnem poslu se mu pa kaka pomota prav lahko pripeti. Kar se tiče reda in grehov, pa svetujem, da naj se napravi sledeče: Našo posojilnico naj revidira klerikalni revizor, vašo bo pa naš. Potem naj se reviziji objavita, da se bo videlo, kje je več grehov. „Slovenca“ dopisnik se je zelo trudil pri konsumnem društvu, ki je spravilo pobožnega posestnika iz Mlina ob celo njegovo posestvo in na beraško palico. Ker so se pri tem konsumnem društvu godile pomote, opozorili bi ga na nje z nasvetom, da je bila njegova dolžnost paziti in red vzdržati. Za posojilnico: J. Peternel, načelnik.

— **Iz Postojne.** Sokolska maskarada, ki se je vršila v soboto, dne 9. t. m., se je zbog skrajno slabega vremena in grozne burje, ki je divjala te dni, v vsakem oziru sijajno obnesla. Velika dvorana „Narodnega hotela“ je bila po bratih starosti Vičiču, Jagru in Prosenču okusno dekorirana, za kar gre imenovanim vsa čast. Na maskarado je došlo obilo elegantnih mask. Zlasti so nam ugajale: metuljček, ciganka, cvetličarica, 2 Rusinji, 2 stari devici, ki so se kot take jako imenito vedle, dalje zima, snežinka, Španjolec, Arabec, Anglež, pierot, Skot, kloven, narodna noša itd. Četvorke, ki jih je prav spretno vodil br. Fran Paternost, je plesalo nad 30 parov po američanskem načinu. Sploh se je plesalo jako pridno in neumorno do jutra. Da pri tem tudi godba ni štedila s komadi, bodi tem potom pohvalno omenjeno. V svojo navzočnostjo so nas počastili: gosp. deželnosodni svetnik Zužek z gospo soprogo, g. župan Pikels soprogo, g. finančni tajnik Gerstermayer, gosp. okrajni zdravnik dr. Eržen, g. deželni poslanec Arko, g. šolski vodja Juvaneč s soprogo, finančne straže komisar g. Amon s soprogo, gg. sodna adjunkta Mladič in Dolence, okrajni komisar Grasselli in dr. pl. Andrejka, davkar Dereani, večina gospodov uradnikov, učiteljstva in tržanov. Med odmorom so nam zapeli navzoči gospodje pevci pod vodstvom gosp. Juvaneča par krasnih zborov, za kar so želi obilo priznanja in pohvale. Prihitelo je tudi precej gostov iz Logatca, Hrušice, St. Petra, Rakeka, Knežaka, Cerknice i. dr. Ako še omenimo, da nam je bila postrežba hotelirja povsem povoljna, menim, da smo storili svojo dolžnost ter s tem dostojno zaključili letošnji venček predpustnih veselic. Sokolu pa želimo, da bi se čimdalje bolj razvijal in uspeval. Z bratskim na zdar!

Udeleženece.

— **Zaboden je bil** v Vrhpolju večeraj po noči 25letni Matevž Krašna. Fantje iz Vrhpolja in Dupelja so se stegli med seboj. Krašna je na mestu izdihnil. Ker se morile ni hotel sam javiti, zaprli so vseh 10 fantov, ki so se udeležili pretepa.

— **Grižli župnik kot agitator.** Piše se nam: V teku lanskega leta smo imeli večkrat priložnost čitati o

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXIV.

Po zemlji varno hodi,
Moj up je šel po vodi.
Prešeren.

Skoro ob isti uri, ko je plemič Kržan stal pred generalom della Croce, se je odločila usoda vojvodinje Asunte. V palači malteškega poslanštva se je oglašil zopet stari duhovnik, zaupnik pirata Gjačiča in je vojvodi Dall Ferro izročil pismo, ki ga je starec trepetaje čital in potem izročil svoji hčeri.

— Svetli vojvoda! Zahvaljujem se Vam za točni in jasni odgovor. Veseli me, da se je vojvodinja Asunta odločila za mojega sina, ki jo ljubi iz vsega srca. V smislu najinega odgovora Vas prosim, bodite danes teden na svojem otoku kamor Vam pripeljem svojega sina. Gjačič.

Tako je pisal kralj piratov in tako vojvoda kakor Asunta sta vedela, da morata ta ukaz do pičice natančno izpolniti.

— Čez teden že... je zavzdihnila Asunta, a umolknila je in zadušila svojo boleost in svoj strah, ker je

videla, kako strahovito je vplivalo to pismo na njenega očeta. Stari mož je na skrivnem še vedno upal, da najde kak izhod iz svoje stiske, zdaj so mu pa razpadle vse nade.

— Čez teden dni... je s tresočimi ustnicami ponovil starec vzdih svoje hčere. In kako ve, kako bo takrat. Gjačič zahteva ne le tebe, hčerka moja, nego tudi vojvodski naslov. Kaj bo, če ga ne dosežem, če ga ne izposlušam niti z največjimi žrtvami? Da, ko bi smel govoriti, ko bi smel Zenu vse povedati. Toda prisega mi zapira usta. Ničesar ne smem povedati. Niti imena tistega, za katerega hočem kupiti vojvodski naslov.

Zle slutnje vojvode Dall Ferro so bile utemeljene. Minister Zeno, ki je tekom popoldneva obiskal vojvoda Dall Ferro, se ni dal ne preprostiti ne podkupiti in ostal je neizprosen tudi ko je vojvoda ponudil republiki beneški velikansko svoto za njene vojne potrebe.

— Ne morem Vam ustreči, je izjavil Zeno. Kako morete zahtevati, naj prizna republika kot vojvodo otoka Keos človeka, čigar imena nam nečete povedati. Keos leži tako blizu azijskega obrežja, da bi Turki prav lahko smatrali za izzivanje, če bi be-

Vojvodinja Asunta je vzela naznanilo očetovo o odhodu molče na znanje. Vse njene misli so bile pri Kržanu. Kapitan Desantič ji je prišel sam naznaniti, da je Kržan izginil brez sledu.

Povsod sem že povpraševal po njem. „Ospizio dei nobili“ je zapustil jutraj, dopoldne je bil zaprisežen kot častnik, od tedaj je izginil. Vprašal sem na policiji, a tudi tam ne vedo ničesar o njem. Morda je bil v kaki krčmi ubit. Ko sem izrekel ta sum na policiji, so se mi smejali, češ, naj bom brez skrbi, Kržan da se že zopet oglasi.

— Desantič, prosim vas, ne zapustite me, je ihtela Asunta. Čaka me nekaj groznega. Edino moje upanje je Kržan. Jutri zjutraj odpotujem z očetom, če dotlej ne dobite Kržana, sem morda izgubljena za vse življenje.

Desantič in njegovi mornarji so iskali Kržana ves večer in vso noč, seveda brez uspeha, saj je bil Kržan s Tomom vred ujetnik generala della Croce.

Zjutraj na vse zgodaj sta se vojvoda in Asunta vkrcala na veliko ladjo, ki ju je čakala v pristanišču in Desantič je prišel Asunti naznaniti,

delovanju grškega župnika I. Krančiča in slišati, da je navedeni eden najzagriznejših tlačiteljev ljudstva. Tlačevalna zanimiva poročila so vzbudila občno pozornost in najširši krogi so jih čitali z največjim zanimanjem; grški župnik si je hotel nazadnje v svoji stiski umivati svoje roke v "Slovene" umazani vodi, a dosegel je to, da se je vsestransko blamiral. Kot pravi prototip srednjeveškega inkvizitorja "vlada" navedeni "dušni pastir" v grški župniji in ukrene vedno kaj novega, s čimer prebivalstvo vznemirja in kdor se neče brezpozno vdati njegovemu povelju, mora računati s tem, da ga župnik neusmiljeno preganja. Njegova vladavilnost in sebičnost združena s sovražno stjo in nizko stopnjo omike je postala pravo breme za prebivalstvo, katero je poprej od nekaj živelo v lepi slogi in vzajemnosti in katero ne more pozabiti blagodejnega delovanja prejšnjih blagih župnikov. Zopet se je nabralo jako zanimivo gradivo za zgodovinsko knjigo o delovanju sedanjega grškega župnika! Za danes naj se samo omeni postopanje grškega župnika pri letošnjem takojimovanem izpraševanju, pri katerem so prejšnji župniki imeli navado govoriti s farani v znamenju krščanske ljubezni. Sedanjí "dušni pastir" pa zlorablja to izpraševanje, pri katerem dobi ljudje proti dobremu plačilo izpovedne listke, s tem, da jih nadleguje in govori o rečeh, katere ga sploh nič ne tičejo. Letos je ta bojeviti župnik s svojim mastnim glasom strastno hujskal zoper narodno stranko in ljudem "strogo prepovedal" čitatati "slabe liste" "Narodni list", "Slovenski Narod" i. t. d., pri katerem hujskanju pa je moral slišati marsikatero njemu neprijetno besedo. Ljudje, kateri se čim dalje v tem manjšem številu tega "izpraševanja" udeležujejo, pa pravijo, da jo pri tem župniku vse drugače, nego je bilo poprej in da so se sedanjega nadlegovanja že popolnoma naveličili in pri vsaki priliki se sliši ljudski glas: "Reši nas tega župnika" in dan nam pravega Kristusovega naslednika v našo župnijo, o Gospod! Grški župnik je brat znanega romanijskega eks-župnika Krančiča, kateri je svoječasnó — ko je moral zapustiti Rimanje — pribežal v Grize k svojem enakovrednemu bratu, pri katerem se je nekaj časa zadržal.

— **Zagorje ob Savi.** Tukajšnji rokodelci so priredili dne 2. svečana t. l. svoj običajni plesni venček, kateri je bil jako dobro obiskan od vseh slojev. Godbo je oskrbel "Zagorski tamburaški zbor", ki je v popolno zadovoljnost sviral do ranega jutra. Dobicek te prireditve se je razdelil tako, da so dobili tamburaši polovico, druga polovica pa je namenjena bodočim tukajšnjim obrtni družgi, ki se v kratkem osnuje. — Vrlo napredujoči tamburaški zbor priporočamo vsakomur najtopleje.

— **Volilno gibanje.** V kmetskih občinah Radgona-Cmurek-Fehring kandidira grof Stürckh kot agrarec. — Ptujski okrajni sodnik dr. Glas je umaknil svojo kandidaturo v mestni skupini Ptuj-Lipnica.

— **Postajno poslopje v Slov. Bistrici ob južni železnici** je dne 10. februarja zvečer pogorelo. Ogenj je nastal baje v stanovanju postajnegačelnika. Podrobnosti še niso znane.

— **Samomor dozdevnega ruskega beguna.** V Trstu so prijeli mladega moža, ki je trdil, da je ruski begun. Ko so ga hoteli preiskati, je zbežal v bližnjo hišo, odkoder se je kmalu čul strel. Samomorilec si je prestrelil sence in bil na mestu mrtev.

da je bilo vse njegovo iskanje zaman. — Mogoče je samo troje: da je mrtev, da je ranjen in ne more nikamor, ali da je v ječi.

Desantič je zmajal z glavo in tiho rekel:

— Mogoče je še nekaj, svetla vojvodinja, da se je nalašč skril. Danes vam lahko povem, da je imel vedno dvome, če so vaši nameni ž njim pošteni.

— Ti dvomi so mi razumljivi, je rekla Asunta po dolgem molku. Ne zamerim mu tega. In če se je skril, da bi mu ne bilo treba izpolniti dane obljube, je tudi prav. Tako vsaj vem, da nimam od njega ničesar pričakovati.

Poslovala se je na kratko od Desantiča in odšla v kajuto. A tamkaj ni mogla več premagovati svojih čustev.

— O, Andrej, če si živ, Bog ti daj vso srečo, so šepetale njene drhteče ustne. Bil si moje edino upanje; ljubezen bi ti bila dala moč, da bi me rešil. Zdaj sem izgubljena.

Ladja se je zazibala in v razpetimi jadrí odplu'a iz pristana na sinje morje, za njo pa je plula jadrenica kapetana Desantiča. (Dalje prih.)

Vlomis je prejšnjo noč v prostore strokovnega društva za kovinske delavce in odnesel 94 K. Našli so pri njem dolg lovski nož, 9 K denarja, delavsko knjižico, glasečo se na ime Patnoj Pincouser in listek za prosto vožnjo po Južni železnici za mehanika Albina Pietrusinskega.

— **Hudodelstvo na illetni deklici.** Illetno Marijo K. v Trstu so štirje lopovi napadli in jo posilili. Ker deklice, ki je nesla očetu kosilo, dolgo časa ni bilo domov, šla jo je iskat mati in jo našla na nekem dvorišču nezavestno na tleh. Položaj dekličin je opasen. O napadalcih ni nobenega sledu.

— **Na sumu, da je umorila dva otroka,** je bila v Trstu aretovana Fera Pintiar. Sodiijo, da je nalašč zadušila s plinom osem mesečno deklico in triletnega sina. Pintiar je vdova po nekem delavcu, ki se je ponesrečil vsled predčasne razstrelitve mine pri zgradbi nove železnice.

— **Poročil se je** včeraj, 11. t. m. na Dunaju znani prirodoslovec g. dr. Franc Megušar, z gospico Minko Rottovo. Bilo srečno!

— **Slovensko akademsko društvo "Slovenija" na Dunaju.** IV. redni občni zbor ima slovensko akademsko društvo "Slovenija" na Dunaju dne 16. svečana 1907. leta ob 1/2 S. uri zvečer v restavraciji "Zum grünen Tor". VII. Lerchenfelderstrasse 14.

— **O društvu za varstvo avstrijskega vinarstva v Kressu na Spod. Avstrijskem** se nam piše: Poročali ste, da je kranjski deželni odbor naklonil imenovanemu društvu 30 K letne podpore. Pri tej priliki se je povedalo, da dobivajo društveni člani brezplačno društveni list. List je pisal seveda nemško in s tem je našim vinorejcem le malo pomagano. Znano pa mi je, da je nazadnje vinarskem shodu ravnatelj W. ponujal glasilo tudi v slovenskem jeziku, ako bi ga slov. člani želeli in zahtevali. A nihče se ni oglasil. Naj bi nam obiskovalci shoda stvar pojasnili.

— **"Slovensko omizje" v Sarajevu** je priredilo 8. t. m. predpustno veselico, ki je izvrstno uspela in bila zelo živahna. Veselični prostori so bili okusno okrašeni z draperijami in zelenjem. Veselice se je udeležila slovenska kolonija in mnogi njeni prijatelji, posebno krasen spol je bil mnogoštevilčen. Razpored se je zelo obnesel. Mešani zbor, katerega je izveščala neumorna gospa dr. Preindlova, zapel je nekaj lepih pesmi, diletanti pa so kar brilirali v enodejanki "Berite Novice". Palmo je pač odnesel V. Jenič, kot uradnik iz "stare šole", a častno so rešili svoje vloge tudi gd. Levstik-Havelkova in Jeničeva ter inženir Kobler. Takih diletantov pač ni lahko najti. In ples! Kdo bi se mu obranil, ko je bilo toliko dražestnih plesal elegantnih gospa in ljubkih gospodičen. Mogoče se je kakemu "fantu" kar neumno zazdelo, da bo de na pepelnico zopet vlek — ploh. In tamkaj v kotu so se po polnoči etablirali narodni pevci in pevke in čulo se je tudi fantovsko ukanje... In kdaj se je končalo? Nekateri pravijo "pozno", drugi pa "zgodaj"; prav pa imajo oboji.

— **Mednarodna panorama na Pogačarjevem trgu** nam razkazuje ta teden zgodovinsko važno mesto Granado z Alhambro na Španskem. V Alhambri so dobro ohranjeni dokazi razvite kulture mohamedanskih mavrov s slovesnim "Levji dvorom". Dobro ohranjena je tudi še mošeja. Znamenito je tudi utrjeno obmorsko mesto Cadix. Slike so jako nazorne, posebno za srednješolsko mladino. — Prihodnji teden se razstavi: Zanimivosti v Kiavčavu. (Nemško vojaštvo v Tsintavu, Shanghai in Nagasaki.)

— **V panorami-kosmorami na Dvorskem trgu pod "Narodno kavarano"** so razstavljeni ta teden bernski gorski kraji, serija, ki je vsled svoje divje romantične lepote vredna vsega priporočila in obiska. Veličastni slapovi, divje grozne skale v oblake štrlečih gora, so privlačna sila za vsakogar. — Prihodnji teden osrednja Amerika.

— **Slanikova pojedina z vojaškim koncertom** bo jutri zvečer ob osmih v Schreyevi kolodvorski restavraciji. Dobivale se bodo morske, jezerske in rečne ribe, pripravljene bo pa tudi buffet. Ker so Schreyeve slanikove pojedine vobče na dobrem glasu, je pričakovati obilo udeležbe.

— **Posledica preobilo zaužitja alkohola.** Danes zjutraj so našli mrtvega v hlevu v Metelkovi ulicah št. 4 leta 1875. v Stefanji gori rojenega in v Cerklje pristojnega samskega delavca Petra Kvasa, za katerega je na lice mesta poklicani policijski zdravnik g. dr. Illner konstatoval, da ga je umoril alkohol. Kvas se ga je bil namreč snoči takol nabral, da so ga morali tja prenesti. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

— **V Ameriko** sta se hotela včeraj odpeljati, ne da bi bila še ugo-

dila vojaški dolžnosti Fran Mikec in Andrej Bratkovič, oba iz novomeške okolice, pa jima je na južnem kolodvoru službojuči nadstrahnik Krizan namero s tem preprečil, da ju je odpeljal v zapor. Oddali so ju sodišču.

— **Konj se je splašal** danes dopolne na Karlovski cesti neki posestnici z dežele. Potrgal je priprego, potem pa prost dirjal do Česnovarjeve gostilne, kjer so ga ustavili, ne da bi se bila pripetila kaka nesreča.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo s južnega kolodvora v Ameriko 150 Macedoncev, 40 Slovencev in 36 Hrvatov. V Heb je šlo 25 Hrvatov in 15 Slovencev, v Inomost je šlo 15, v Meran pa 17 Hrvatov, v Linc pa se je odpeljalo 10 slovenskih rudokopov.

— **Izgubljeno in najdene reči.** Služkinja Amaliya Kepčeva je našla svilnato bluzo. — Neka gospodična je izgubila rjavo denarnico, v kateri je imela 14 K denarja.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. januarja do 2. februarja 1907. Število novorojencev 21 (= 28.09 ‰), mrtvorojencev 11, umrlih 21 (= 28.09 ‰), med njimi jih je umrlo za jetiko 7, vsled mrtvoda 1, za različnimi boleznimi 13. Med njimi je bilo tujcev 9 (= 42.8 ‰), iz zavodov 16 (= 76.1 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 3, za ušenom 2 osebi.

— **Jugoslovanske vesti.** Nova hrvatska igra. V soboto so v Zagrebu prvič uprizorili izvrstno hrvatsko burko "Kdo je mrtev". Napisal jo je igralec Gjuro Prejac. Nova igra je povsem uspela in priobčujoje hrvatski listi o njej prav laskave ocene. V nedeljo se je pela na hrvatskem odru Albini-Smrekar-Fallerjeva "Parodija Cavallerije rusticane". Glasba je sestavljena iz raznih opernih, operetnih, hrvatskih in slovenskih narodnih napevov in popevk. Libreto je napisan v kajkavščini. Listi pišejo, da se parodija ni povsem posrečila.

— **Nov dramaturg** narodnega gledališča v Belgradu. Dosednji dramaturg Branišlav Nušić, priznani srbski pesnik in pisatelj, je odstopil in na njegovo mesto je imenovan dr. Svetislav Stefanović, zdravnik v Jagodini. Stefanović je na glasu kot odlični pesnik in književnik, zlasti pa kot najboljši poznavalec svetske literature in dramske književnosti.

— **Zmajevo "Gjulić u veoci"** v nemškem prevodu. Hrvatska pisateljica Kamila Lucerna in srbska pisateljica Milica Bogdanović ste preveli na nemški jezik, "Gjulić u veoci" slavnega srbskega pesnika Jovana Jovanovića. Zmaja in jih nameravata v kratkem izdati. Podpore se nadejata od "Matice Srbske" in drugih srbskih književnih društev.

— **Taskovna svoboda** na Bolgarskem. Proti knezu Ferdinandu je jelo na Bolgarskem silno vretí in ni izključeno, da bi ga ne zadela ista usoda kakor njegovega prednika Aleksandra Battenberškega. Knez se skuša obdržati na površju samo še z nasilnimi sredstvi in se poslužuje v to svoje vlade, ki se mu slepo pokori v vsem, karkoli zankaže. Nedavno tega je vlada predložila sbranju nov zakon, po katerem se drakonsko kaznuje razžaljenje kneza. Zakon je večina sprejela in je stopil takoj v veljavo, pretekli teden sta pa še sedela dva bolgarska urednika na zatožni klopi radi razžaljenja veličanstva, in sicer odgovorni urednik "Dena" in odgovorni urednik "Balkanske Tribune". Prvi je bil obsojen v lletno ječo in denarno globo 2000 levov, drugi pa v dveletno ječo in denarno globo 5000 levov. Takšno tiranstvo bo pač samo pospešilo Koburzanov pad.

* **Najnovejša novica.** 40.000 kron je poveril blagajnik ograde gospodarske banke Al. Bakony ter pobegnul.

— **Nesreča na železnici.** Pri dunajskem Novem mestu je vlak povzličen voz komisarja Engla ter sta bila Engel in njegova žena ubita.

— **Pomanjkanje premoga** v Gornji Italiji je čimdalje večje. Zadnje dni so morale zaradi tega ustaviti delo razne tovarne v Novari, Verteliju in Alessandriji.

— **Nemška princezinja** Viktorija Lujiza je povzila nekoga dečka v Berlinu. Deček je hudo ranjen.

— **Smrt za šport.** Sin londonskega milijonarja Armitaga, ki se je za sport učil za železniškega kurjača, je bil pri trčenju dveh vlakov ubit.

— **Petnajst volkov** je napadlo na lovu blizu Kolosvara stavbnika Novotnega. Volkovi so oba psa raztrgali, a Novotny je zveri odganjal s strelí, dokler mu niso prišli na pomoč.

* **Lastni kovčeg ukradel.** V pariškem "Matinu" pripoveduje neki

potni agent nastopno smešno dogodbo: "Pač smem trditi, da sem polten človek. In vendar sem dne 17. oktobra 1906 ukradl kovčeg. Tega dne sem ob 9. in pol uri dospel na eden največjih pariških kolodvorov. Podal sem se v dvorano za prtljago, da mi izroče moj kovčeg. Dvorana je bila prazna. Izročil sem nekemu uradniku svoj list o prtljagi. Pokazal mi je z roko na malo okence. "Svoj kovčeg bi rad," sem rekel zelo vljudno. "Počakati morate še deset minut," mi je odgovoril uradnik. Slednjič je priropotal po dvorani mal voz, na katerem se je nahajal tudi moj kovčeg. Podal sem možu svoj listek. "Stvar me ne briga," je rekel, "počakajte še deset minut." Ko je minulo 20 minut, sem zgrabil svoj kovčeg, stavlil ga na ramo ter urno šel proti izhodu. Prihodnjega dne sem se podal v urad, kjer sem pokazal svoj list o prtljagi, zbralo se je hitro celo krdo uradnikov, ki so postali kar nervozni. Želeli so iskati, pregledavati, zapisovati, brzojaviti na različne postaje, ki so tudi od svoje strani pričele na vse strani preiskovati. To iskanje mojega kovčega je trajalo tri mesece. Tri mesece sem užival sladko osveto. Končno sem prejel pismo, v katerem mi je železnikova uprava naznanila, da se je moj kovčeg izgubil in da me bodo oškodovali. Tedaj pa nisem hotel dalje uganjati burke ter sem naznanil načelniku reklamacijskega urada da ni bilo v mojem kovčegu drugega nego glava, ki so jo, kakor se zdi, izgubile naše železniške uprave."

* **Gledališke plače.** Neki francoski list poroča zanimive stvari o vedno naraščajočih plačah, ki jih imajo gledališčni junaki in junakinje. Kaj je 600 livrov, ki jih je v 18. stoletju dobivala na leto glasovita umetnica Quimard, nasproti tisočem, ki jih dobivajo dandanes nekateri veliki umetniki na dan. Šele početkom 19. stoletja so pričeli za posebne korifeje plačevati tudi izredne honorarje. Na pariški veliki operi je dobivala pevka Taglioni 36 000 frankov, Fanny Elsler 46 000 frankov, Carlota Grisi 42 000 in Rosati 60 000 frankov. Moški pevci so bili plačani še dražje nego ženske. Levasseur je dobival 45 000 frankov, Barolhet 60 000, Duprez 70 000 frankov. V najlepši dobi drugega francoskega cesarstva so plače še bolj porastle. Sofija Crupelli je dobivala 100 000 frankov, Stolz 42 000, Flacon 50 000, Daxus Gras 45 000 frankov. Največje honorarje na Veliki pariški Operi je dobivala pevka Nandin, namreč 110 000 frankov, Faure 90 000, Gueymard in Marie Sasse so prejemale po 72 000 in 60 000 frankov. Koncem 19. stoletja so pa gaže na francoski veliki operi še bolj narasle. Bariton Lassalle je dobival 11 000 frankov na mesec, Jean de Ressa 6000, njegov brat Edvard 5000 in gospa Richard 5000 frankov, Tenor Escalais je prejemal na leto 145 000 in tenor Alvarez nad 100 000 frankov.

* **Čudni klub.** Vsakdo je že slišal o klubu samomoricev, kjer se je moral vsak član zavezati, da si prostovoljno konča življenje. Dan samomora si je smel vsak sam določiti. Sedaj ima ta čudni klub samo še enega člana, vsi drugi so že storili svojo dolžnost. V Londonu je klub, v katerega morejo vstopiti le take osebe, ki so bile že operirane na slepem črevesu. Klub ima lepe prostore, a svoje premoženje daje za znanstveno preiskovanje te bolezni. V Filadelfiji je bil nekaj časa klub grbavih, a se ni dolgo držal, ker grbavi menda nimajo smisla za solidarnost. Tudi klub enorokih na Dunaju ni imel boljše usode. V New Yorku se je lani osnoval klub prijateljev slonov; istotam imajo tudi klub prijateljev kač. V Zedinjenih državah imajo klub proti poljubovanju, v Portuglu pa klub proti podajanju rok. V New Yorku je ustanovil milijonar Birson klub ločenih žen. V Braziliji imajo klub za take ženske, ki so že četrtič vdove. V Londonu je klub odpuščenih kazencev. Za klub se zelo zanima policija.

* **Žene — občinski poglavarji.** Angležinja Ema Sheppard je šla z ekspedicijo v južno Dakoto, da ustanovi šolo. Prišla je v vas Florence, toda ni našla ne ene ženske ali otroka. Š šolo seveda ni bilo nič, toda znala je izvrstno kuhati ter je otvorila mesto šole — restavracijo. In vsi moški so hiteli v njeno restavracijo ter si je kmalu nabrala lepo premoženje. Kmalu so jo izbrali za svojoega poglavarja in vsi so jo lepo slušali ter se pokorili njenim odredbam. Sedaj se je omožila z nekim mehanikom, a ostane na krmilu občinske uprave. — V Beatti (Kasan) je načelnica občinske uprave gdč. Tottau, a blagajništvo ima gdč. Neil. Tudi ostale službe pri občini imajo ženske, le policaji so moški.

* **Zaščitno sroč.** Zelo zanimivo operacijo je izvršil v Devinu na Nemškem profesor Wendel. Neki hlapec je bil sunjen z nožem v srce. Uro pozneje je prišel k njemu prof. Wendel s svojim strežajem. Takoj je ranjenca narokotiziral, mu odstranil pri-

rebrih hrustanec ter prišel do srca, iz katerega je curljala kri. Prerezana je bila neka žila. S posebno snažno rokavico je zdravnik prijel srce, ki je močno utripalo. Hitro je srce zažil ter ga položil nazaj na njegovo mesto. Takoj se je opazilo zopetno delovanje srca. Operacija je trajala 50 minut. Drugi dan so mogli operiranega že prepeljati na kliniko, in v dveh mesecih je vkljub raznim komplikacijam zapustil kliniko ter zopet nastopil svojo službo.

* **Kako dolgi bi zrastle nohti.** Neki angleški časopis je rešil to važno nalogo. Noht na roki zraste pri norazvitem človeku v 1/3 leta za 1 in pol palca. Pri 70letnem možu se sme računati, da si je v svoje nohte porezal 186krat v vsem življenju. Ako pa bi tega ne storil, nosil bi 77 in pol čevlja dolge nohte.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 12. februarja. Danes razglašeni cesarski patent sklicuje štajerski in moravski deželni zbor na dan 25. t. m.

Dunaj 12. februarja. Cesar pojde sredi meseca marca na Kap Martin.

Dunaj 12. februarja. Luegerju je danes zopet prav slabo.

Dunaj 12. februarja. V Badnu je umrl fml. Josip Netušil.

Sofija 12. februarja. Opozicija je začela veliko agitacijo proti vladi. Za nedeljo so napovedani javni shodi in vlada se boji namirov in izgrelov.

Petrograd 12. februarja. Socialni revolucionarci razglašajo, da je umoril generala Pavlova nekdanji pomorščak Nikolaj Jegorec, ki je bil eden provzročiteljev vstaje v Kronstadtu.

Petrograd 12. februarja. V stanovanju grofa Witteja so v peči našli snoči peklenski stroj, ki je bil nastavljen tako, da bi bil danes zjutraj eksplo-diral.

London 12. februarja. Nemški kancelar knez Bülow je rekel žurnalistu Stadu, da žela cesar Viljem, vsi generali in državniiki ohraniti mir, le žurnalisti da ščujajo na vojno. Izrazil je blago željo, da bi smel obesiti 12 najvplivnejših žurnalistov, med njimi urednika "Kölnische Zeitung" in "Times".

Gospodarstvo.

— **Pozeba trt.** Na razna vprašanja javim, da januarski mraz ni napravil pri nas nikake škode, pač pa na Nizje Avstrijskem. Glavna očesca ter nepopolnoma dozoreli les je tam tako pozebel, da si morajo sedaj nabaviti v južnih krajih potrebni cepičev za zimsko cepljenje. V ta namen rabijo 3—4 milijone po 1 m dolgih rezanic (ključev) žlahtnih trt, in sicer naslednjih vrst: rízing, silvanec, beli burgundec, žlahtnina (španjol), muškatelec, veltlinec, traminec, rulandec, modra frankinja in portugalka. Od nižjavevstrijskega dež. odbora odposlana deželnokulturni referent g. Mayer in vinarski ravnatelj g. Reckendorfer sta že potovala po štajerskem, Kranjskem (v nedeljo) in Gorškem radi nabave navedene množine cepičev. Kdor ima kaj gorjenjih vrst naprodaj, naj to pismeno sporoči deželnemu odboru kranjskemu, ali pa ustno naravnost podpisaneu v deželnem dvorcu. Odpošljalo se bo ko prihodnji mesec, ko postane bolj gorko. Cepiči ne smejo biti pomešani, marveč natančno sortirani.

Fr. Gombač.

— **Odločba glede žgalnih prav, ki imajo dve zvezni cevi.** O. kr. finančno ministrstvo je z odlokom z dne 5. februarja 1907. št. 9029 določilo, da je kakovost hladilne priprave pri žgalnih aparatih najenostavnejše konstrukcije, kakor so na Kranjskem v navadi brezpomembna za določitev dnevne storilne zmožnosti po § 38. zakona o davku na žganje. Vsled tega se smejo take žgalne priprave, če imajo tudi dve zvezni cevi med kapo in hladilnikom, porabljati nadalje za kuho žganja, ne da bi bilo treba zaradi tega imeti kontrolni aparat ali pa nabiralnik za merjenje žganja.

Foulard-svila

po 65 kr. do 370 meter za bluze in obleke. Franko in že ocarinjeno se pošlje na dom. Bogata izbira vzorov se pošlje s prvo pošto. Tovar na avto. Menneberg, Zürich. 2 107—1

Se dobi povsod!

Kalodont

neobhodno potrebno zobna Cremé
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Umrli so v Ljubljani.
Dne 9. februarja: Avgust Pavšek, delav., 52 let, Ambrožev trg 2, pljučnica. — Matilda Škof, zasebnica, 23 let, Kongresni trg 15, srčna hiba. — Stefan Škof, delavec, 70 let, Radečkova cesta 11, ostarlost.

Dne 11. februarja: Avgust Narobe, delavec sin, 6 dni, Zaloška cesta 13, božjast.

V deželni bolnici:
Dne 9. februarja: Viktorija Novak, delavčeva hči, 2 leti, pljučnica. — Helena Mihelič, delavka, 73 let, ostarlost. — Martin Kramar, gostič, 63 let, jetika.

Dne 10. februarja: Janez Pavlič, dninar, 86 let, ostarlost. — Walburga Weisinger, gostija, 31 let, jetika.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 0-2 Srednji zračni tlak 739-0 mm.

svetloba	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
11.	9. v.	735.4	-5.8	sr. jvzh.	oblačno
12.	7. zj.	735.5	-6.0	sl. jvzh.	oblačno
	3. pop.	734.6	-2.8	sl. jvzh.	oblačno

Srednja vžerajšnja temperatura: -3.8° normale: -0.6°. Padavina v mm 0.2.

+

Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani naznanja žalostno vest, da je nje mnogoletni član, gospod

Gabrijel Ozelj

tapetarski mojster

danes, dne 11. t. m. ob 3/12. uri ponoči, v 46. letu starosti, po kratki mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v sredo, dne 13. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Dunajska cesta št. 9, na tukajšnje pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 11. febr. 1907.

Zahvala.

Za nam povodom bričke izgube našega iskreno ljubljenega soproga, oz. očeta, gospoda

Fra Ahčina

izražena sožalja ter mnogobrojno spremstvo nepozabnega pokojnika k večnemu počitku se vsem najtopleje zahvalujemo.

Posebno hvalo izrekamo gospodu nadzorniku ter njegovim kolegom.

Ljubljana, dne 12. februarja 1907.

526 **Žalujoci ostali.**

Mlajša postrežnica

samska, poštena, snažna, zadostno zmožna nemščine, se išče za dopolndne.

Vprašuje naj se samo od 1.—2. pop. v Wolfvih ulicah št. 1, II. nadstr. vrata III. desno.

523

Korektor

vešč slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme. Tiskarji imajo prednost.

Ponudbe na „Učit. tiskarno“ v Ljubljani.

525 1

Trije marljivi dečki se sprejmo za

vajence

pri večji črevljarski obrti. Dečki, ki bi se radi šli učiti, naj pišejo na **Jožefa Streicherja v Lontu (Deutsch-Landsberg na Štajerskem.**

412-b

Sprejema zavarovanja Hovetkega življenja po najrazvitejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživlje in smrt s manjšajimi se vplačili.

Vaak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 94,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.75 K.

Po veliki drugi vzajemni zavarovalnici na države z varnostno stopnjo — narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, Cigar piskarne so v lastni baučeni hiši v Dunajski ulici št. 12.

Zavaruje postopja in premijske proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkvalitetneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička dodatno podpore v narodne in občinske namene.

Stenografije

se želita učiti dve g. spedičn.

Kdor bi hotel podučevati naj pošlje p. nudbe pod „stenografija“ na upravn. „Slov. Naroda“.

570-1

Zaradi selitve se prodaj

pohištvo

malo rabljeno in za celo sobo. Ogleda se lahko vsak dan od 12.—1/2. ure dop. in od 6.—7. ure popoldne in ob nedeljah dopol., na Opekarski cesti št. 10, I. nadstr.

495-3

Ponudeb na lesno oglje

(kuhano ali retortno)

za celoletno dodajanje prosil

Josip Pollak

veletrgovina z ogljem v Pragi, Jindřišská ul. 18.

Razpis službe dežel. cestarja

Okrajni cestni odbor v Kaniuku razpisuje službo deželnega cestarja na deželni cesti Trzin-Mengeš-Kaniuk z mesečno plačo 36 K.

Presileci za to službo morajo biti:

1. brezmadežnega vedenja,
2. krepkega telesa in ne nad 40 let stari,
3. prednost imajo dosluženi vojaški, kateri imajo v deželi krajski domovinski pravico, ter znajo slovensko pisati in brati (vsaj toliko, da zapisujejo delavce in kar je še neobhodno potrebno).

Prošnje je vložiti na deželni odbor do 20. februarja t. l.

Okrajni cestni odbor v Kaniuku, dne 6. februarja 1907.

Načelnik: Jos. Močnik.

Grand hotel „UNION“

Na pepelnično sredo

slanikova pojedina.

Bogat in raznovrsten bufet raznih rib in delikates, sestavljen od gospe ravnateljave GRANNIGGOVE.

521-1

Začetek ob sedmih zvečer. Ustop prost.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-19

Daje bleščete belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih dodatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z gorenjo varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev „s 500“ 30 „z 1 kilo“ 56 „

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo.

Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo: L. Minlos, Dunaj L, Mölkerbastei 3.

Vpisana varstvena znamka.

Vabilo

občnemu zboru

Posojilnice za sod. okraj Velikolaški ter okolico registr. zadruga z neom. zavezo kater se bode vrtil

v nedeljo, 24. februarja 1907 ob 3. uri popoldne v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vljudno vabi načelstvo.

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu 1906 (avstr. juror.)

Dr. Hugon vit. Porenta

primarij dobredelnega zavoda v Trstu, izjavlja, da je spoznal, da ob obolenosti želodca in čreves točno in hitro deluje

želodčna tinktura

(tudi odvajalna)

lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti.

Stekleničica 20 vinarjev.

12 stekleničic z zavojem vred 270 K

24 „ „ „ 512 „

70 „ „ „ 14 „

poštni zavitek. III 4354-3

Službo hišnika

želi dobiti zakonski par brez otrok.

Ponudbe se prosil na upravn. „Slov. Naroda“ pod „hišnik“.

505-2

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil z Dolenske ceste 513 2 na Sv. Petra nasip 53.

Gregor Jenko

čevljarski mojster v Ljubljani.

Gospodje in dame

lahko ob lahkem delu zaslužijo mnogo denarja.

448-3

Predstaviti se je od 9—12 in od 3—6 v Ljubljani, v Vegovih ulicah št. 6, prično levo.

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA

NAPISOV IN GRBOV

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6, Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

Geno in pristno

istrijsko vino

iz prve roke prodaja Sebastijan Luk, trgovec v Kringli, pošta Tinjan (Autignana) pri Pazinu v Istri.

Vino pošilja v sodih po ne manj kot 56 litrov za gotov denar ali s povzetjem, franko železniška postaja Sv. Petar v Šumi (S. Pietro in Selve).

Pošlje rad tudi vzorec. 272-4

Naznanilo.

Na zemljišču „Friškovec“ poleg nove peh. vojašnice

zemljišča G. Auerjevih dedičev

parcelirana in na prodaj.

Poizvedbe v pivovarniški pisarni Wolfve ulice št. 12 in pri J. N. Plautzu, Rimska cesta št. 24.

4166-5

Kolodvorska restavracija.

Na pepelnično sredo

vojaški koncert

z veliko

pojedino slanikov

največjo izbiro morskih, jezernih in rečnih rib. Nastavljen bo plizenjski pravir, Reizinghausovo marčno pivo in Bock-pivo. Vino s Trške gore, belo in rdečo iz prošnje nove meške. Strassko vino iz vinogradov bratov Kleinscheg. Schmitzberger iz Slov. Bistrice.

Kakor vsako leto velik buffet.

Začetek ob osmih. Vstopnina 60 vin.

Za obilni obisk se vljudno priporoča

Josip Schrey, kolodvorski restavrator.

519-1

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfve ulice šte. 12

4012 41 Številka telefona 210.

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izbrano